

III. Мимикомата и грабата.

Една мимика молила една граба да ѝ протесе през ротката, защото била рѣна, че през ротката имало много криво за едене. Много пѣри се молила мимикомата на грабата да ѝ направѣ поглед добрина, на грабата било много зѣла, не перачила. Веднаш, когато грабата била много зѣдосана, мимиката поглед замолела: "Е, аиде, моѣ мимико, естѣ си ми домервала; ето сега иѣ те протеса, аиде по-скоро намери една дребничко вѣтѣ, да дѣврѣши кракѣ си о-моѣ, та така да ѣ протеса да се не удавиши." Зарадѣва мимиката се занела и донесѣ вѣтѣта, бѣла да се сѣгне како грабата замисла. Вѣтѣта кракѣ си ѣ кракѣно грабата и прѣстава думѣносе не боѣ, ѣ да прѣнесе ротката. Мртѣна грабата да пѣва по ротката и си рече: "Сечеѣ те каѣсѣѣ аѣ пѣвѣ мимико, пѣкѣ не вѣтѣне, и иѣ наивѣрѣшиши иѣ дѣтѣно на ротката; Мимико по сѣрдѣ рѣтѣно грабата се цѣпкаѣ кѣм дѣтѣно, еѣнаѣи-рече да ѣдѣ мимиката. Когѣто сѣ-рѣтѣноѣта мимико разѣраѣа, ѣ гра-